

Π

ΑΡΡΗΓΙΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ & ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ • ΕΤΟΣ Η' • ΤΕΥΧΟΣ 29^ο • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2021

Περιοδικόν
ΠΑΡΡΗΣΙΑ

Τριμηνιαία Ἑκδοσις
Οἰκοδομῆς καὶ Ἑνημερώσεως

Ἰανουάριος-Μάρτιος
ΕΤΟΣ Η' - ΤΕΥΧΟΣ 29^ο

ΕΚΔΟΤΗΣ
Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
κ. Παντελεήμων

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Τερὰ Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τηλ. 25310 22642
Fax: 25310 23439

ΣΤΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Πρωτ. Σταῦρος Κολιούσης
Τεροδιάκ. Ἰάκωβος Μαλακούδης
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΗΣ
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Σπυρίδων Κιοσσές

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΟΦΥΛΛΟΥ
Γιάννης Μενεσίδης

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΔΕΚΤΑΙ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ
ΑΡΘΡΑ-ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
Περιοδικόν Παρρησία
Τερὰ Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τ.Θ. 306, Τ.Κ. 69100 Κομοτηνή
Τηλ. 25310 31332
E-mail: epikoinonia.ae@gmail.com

ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Τυπογραφείον «Επικοινωνία Α.Ε.»
Ἐναντι Πανεπιστημιούπολεως
69150 Κομοτηνή
Τηλ. 25310 31332
E-mail: epikoinonia.ae@gmail.com

Περιεχόμενα

01.

Πρωτοχρονιά 2021

τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας
καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος

03.

**Ἡ προσφορά τοῦ Ἱεροῦ κλήρου
τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
στὸν ἀγώνα τοῦ 1821 καὶ ἡ Θράκη**

τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας
καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος

10.

**Οἱ ἐνέργειες τοῦ Μαρωνείας Θεοκλήτου
γὰρ τὴν ἡμέρα τῆς λειτουργίας
τοῦ παζαριοῦ τῆς Κομοτηνῆς**

τοῦ Ἀναπληρωτῆ Καθηγητῆ τοῦ Δ.Π.Θ.
Ἰωάννη Μ. Μπακιρτζή

13.

Ἡ ἀγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστή

τοῦ Πρωτοπρεσβύτερου
Δημητρίου Τρέσαλου

16.

«Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις»

Ἐπιμέλεια: Ἱεροδιακόνου Ἰακώβου Μαλακούδη

«Πιστεύω πῶς τὸ μέλλον
εἶναι τὸ παρελθόν,
ποὺ ξανάρθε
ἀπὸ τὴν ἄλλη πόρτα»¹

Κάθε φορὰ ποὺ ἀνατέλλει τὸ
νέο ἔτος ἀνταλλάσσουμε εὐχὲς
καὶ τὸ τί προσδοκοῦμε σ' αὐτὴν
τὴ νέα μας πορεία. Γιὰ τοὺς χριστιανοὺς
εἶναι ἡ ἔμπροσθεν νὰ εἶναι ἡ κατανόηση τῆς
φθορᾶς καὶ ἡ πορεία πρὸς τὴν αἰωνιό-
τητα.

Ἡ Θεία Λειτουργία, ποὺ εἶναι ἡ πο-
ρεία πρὸς τὰ ἔσχατα, σύμφωνα μὲ τὸν
Ἅγιο Μάξιμο τὸν Ὁμολογητὴ, ἀρχίζει
μὲ τὴ δοξολογικὴ ἔκφραση: «Εὐλογη-
μένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ
Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

¹ Ἀρθοῦρος Πινέρο 1855-1934.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ 2021

Αὐτὸς εἶναι ὁ προορισμὸς τῆς ζωῆς μας.
Γιὰ νὰ πετύχουμε τὸν σκοπὸ μας χρει-
άζεται πίστη, ὑπομονή, ἐπιμονή, ἀγώ-
νας, μετάνοια, ἀγάπη, μακροθυμία καὶ
γνώση τοῦ ἑαυτοῦ μας, ποὺ ὁδηγοῦν
στὴ διόρθωση τοῦ παρόντος ποὺ θὰ
ἔχει γεύση μέλλοντος, διότι θὰ ἔχουμε
ἐντοπίσει τὰ λάθη τοῦ παρελθόντος. Ἄν
δὲν ἐστιάσουμε μὲ τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ σ'
αὐτὴν τὴ στάση ζωῆς, τότε κάθε φορὰ
ποὺ θὰ ἐνσκήπτει ἓνας πειρασμός, μιὰ
δοκιμασία, ἡ ὅπως τώρα μιὰ ἐπιδημία,
θὰ εἴμαστε ἀπροετοίμαστοι, ἀδύναμοι
καὶ συγχυσμένοι ἀπὸ τὴν παραπληρο-
φόρηση, τὴ διαστρέβλωση τῆς ἀληθεί-
ας καὶ τὴν ἐπιβολὴ τοῦ ψεύδους. Ἀπο-
τέλεσμα ὅλων αὐτῶν εἶναι ἡ ταραχή,
ἡ δειλία καὶ ὁ φόβος, διότι «κτίσαμε τὸ
σπίτι μας πάνω στὴν ἄμμο καὶ ἤλθαν
δύσκολες στιγμὲς καὶ τὸ παρέσυραν»,²
ὅπως μᾶς λέγει ὁ Κύριος στὸ Εὐαγγέ-
λιό Του.

Πρέπει νὰ ξέρουμε πῶς ὁ κόσμος
δὲν γνωρίζει τὸ θαῦμα, τὸ μυστήριον

² Ματθ. ζ', 27.

τῆς Ἐκκλησίας πὺ εἶναι ἡ πορεία πρὸς τὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ γι' αὐτὸ τὴν κτυπᾷ. Δὲν ἔχουν πείρα, ἐμπειρία. Ἀλλὰ καὶ ἐμεῖς ἂν ζούσαμε τὸ Μυστήριό τῆς Ἐκκλησίας, μὲ ὅλα αὐτὰ πὺ συμβαίνουν γύρω μας, θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχαμε χαρά. Ναὶ χαρά! Μᾶς τὸ λέγει τὸ Εὐαγγέλιο διὰ μέσου τοῦ Ἀγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου: «Νὰ ἔχετε μεγάλην χαρὰν ἀδελφοί μου, ὅταν πέσετε σὲ διάφορες δοκιμασίες, διότι πρέπει νὰ ξέρετε ὅτι ἡ δοκιμασία τῆς πίστεώς σας παράγει ὑπομονήν, ἡ δὲ ὑπομονὴ ἃς κάνει τέλειον ἔργον διὰ νὰ εἴσθε τέλειοι καὶ ὁλοκληρωμένοι καὶ νὰ μὴν ὑστερεῖτε σὲ τίποτα».³

Στῶμεν καλῶς! Στῶμεν μετὰ φόβου! Ζεῖ Κύριος ὁ Θεός! Δὲν μᾶς ἐγκαταλείπει! Ἀρκεῖ νὰ δείξουμε λίγο φιλότιμο καὶ νὰ βάλουμε ἀρχὴ μετανοίας πὺ εἶναι ἡ ἀξιώτερη εὐχὴ γιὰ τὸ νέον ἔτος.

Ὅπως γνωρίζετε, αὐτὸ τὸ ἔτος 2021, θὰ ἐορτάσουμε τὰ 200 χρόνια ἀπὸ τὴν ἐθνεγεργσία τοῦ 1821. Οἱ Πατέρες μας ἀσκήθηκαν στὴν ὑπομονὴ καὶ ἀγωνίσθηκαν «γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστη τὴν ἀγία καὶ τῆς Πατρίδος τὴν ἐλευθερία». Γεγονὸς πὺ ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως λησμονοῦμε. Ἄς διδαχθοῦμε ἀπὸ τὴν Ἱστορία μας. Τὸ χρωστᾶμε στὸ μέλλον τῆς πατρίδος μας καί, ὅπως εἶχε πεῖ ὁ πρῶτος Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος, ὁ Ἰωάννης Καποδίστριας στὶς 20 Ἰανουαρίου 1828 στὴν Αἴγινα, αὐτὸς ὁ σπουδαῖος Κυβερνήτης καὶ φίλος τοῦ Θεοῦ, «εἰ ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν, οὐδείς καθ' ἡμῶν».

**Ἔτη πολλὰ μετανοίας
καὶ εὐλογιῶν**

Διάπυρος πρὸς
τὸν Κύριον εὐχέτης

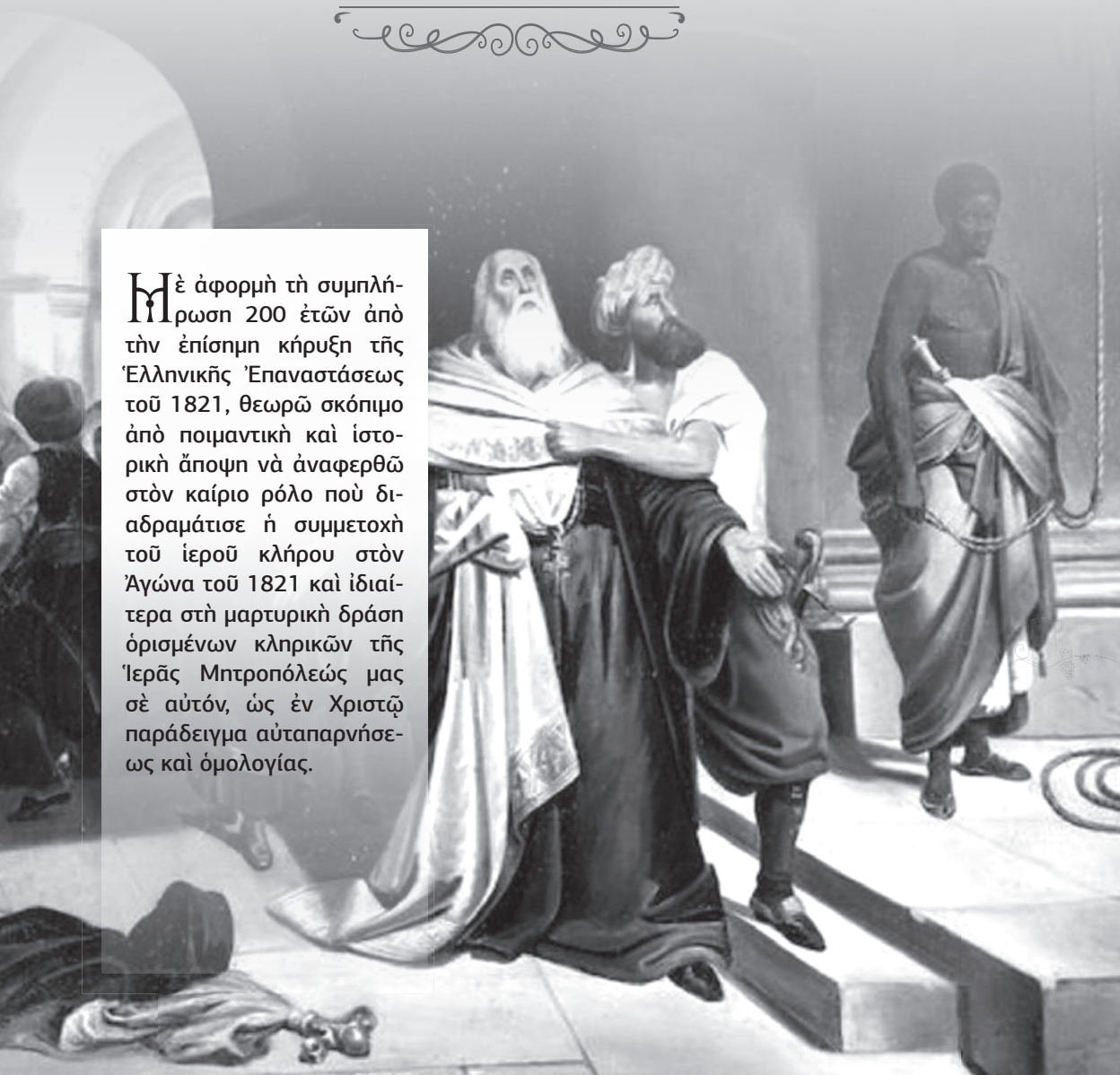
Ὁ Μητροπολίτης
† ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Παντελεήμων

³ Ἰακ. α', 2-4.

Ἡ προσφορά τοῦ Ἱεροῦ κλήρου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς στὸν ἀγώνα τοῦ 1821 καὶ ἡ Θράκη

Ὁ Μητροπολίτης
† ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Παντελεήμων

Μὲ ἀφορμὴ τὴ συμπλή-
ρωση 200 ἐτῶν ἀπὸ
τὴν ἐπίσημη κήρυξη τῆς
Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασεως
τοῦ 1821, θεωρῶ σκόπιμο
ἀπὸ ποιμαντικῆ καὶ ἱστο-
ρικῆ ἄποψη νὰ ἀναφερθῶ
στὸν καίριο ρόλο ποὺ δι-
αδραμάτισε ἡ συμμετοχὴ
τοῦ ἱεροῦ κλήρου στὸν
Ἀγὼνα τοῦ 1821 καὶ ἰδιαί-
τερα στὴ μαρτυρικὴ δράση
ὀρισμένων κληρικῶν τῆς
Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας
σὲ αὐτόν, ὡς ἐν Χριστῷ
παράδειγμα αὐταπαρνήσε-
ως καὶ ὁμολογίας.

Ἡ ἱερωσύνη δὲν εἶναι ἀξίωμα, ἀλλὰ Ἱερὸ Λειτουργήμα. Εἶναι καθημερινή προσφορά τοῦ ἑαυτοῦ μας στὸν Μέγα Ἀρχιερέα Ἰησοῦ Χριστὸ μέσα ἀπὸ τὴ διακονία τοῦ ποιμνίου μας. Εἶναι ἀγώνας καὶ θυσία, στὰ ὁποῖα προσερχόμαστε μὲ χαρὰ καὶ σεβασμό. Εἶναι ὑπακοὴ στὸ Θεῖο Θέλημα. Εἶναι Σταύρωση καὶ Ἀνάσταση· Σταύρωση τοῦ «ἐγώ» καὶ Ἀνάσταση τοῦ «ἐμεῖς». Ἀλλωστε, καλούμαστε νὰ γίνουμε στ' Ὄνομα τοῦ Κυρίου «ἀλειτουργοὶ ἀνθρώπων»¹ καὶ νὰ διαφυλάττουμε τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας Του, καθότι γι' αὐτὸ κληθήκαμε, ἐφόσον, κατὰ τὸν ἱερὸν ὑμνογράφων, ὁ Κύριος «εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσεν».

Μακριὰ ἀπὸ μικροπρεπεῖς ἔριδες, προσωπικὲς φιλοδοξίες καὶ ἐπονεΐδιστα πάθη, ἔχουμε τὴ χαρὰ καὶ τὴν εὐλογία νὰ ὑπηρετοῦμε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ νὰ βρισκόμαστε στὴν «πρῶτη γραμμή», μὴ φειδόμενοι κόπων καὶ θυσιῶν.

Ὁ ἴδιος ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης μαρτυρεῖ: «Ὅταν ἀποφασίσουμε νὰ κάμωμε τὴν Ἐπανάσταση, δὲν ἐσυλλογισθήκαμε οὔτε πόσοι εἴμεθα, οὔτε πῶς δὲν ἔχομε ἄρματα, οὔτε ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἐβαστοῦσαν τὰ κάστρα καὶ τὰς πόλεις, οὔτε κανένας φρόνιμος μᾶς εἶπε “ποῦ πᾶτε ἐδῶ νὰ πολεμήσετε μὲ σιταροκάραβα βατσέλα”, ἀλλὰ ὡς μία βροχὴ ἔπεσε εἰς ὅλους μας ἡ ἐπιθυμία τῆς ἐλευθερίας μας, καὶ ὅλοι, καὶ **ὁ κληρὸς μας** καὶ οἱ προεστοὶ καὶ οἱ καπεταναῖοι καὶ οἱ πεπαιδευμένοι καὶ οἱ ἔμποροι, μικροὶ καὶ μεγάλοι, ὅλοι ἐσυμφωνήσαμε εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸ καὶ ἐκάμαμε τὴν Ἐπανάσταση». Παρατηροῦμε ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Γέρος τοῦ Μωριά ἀναφέρει στὸν λόγο του γιὰ τὴ λήψη τῆς ἀποφάσεως γιὰ τὸν μεγάλο ξεσηκωμὸ πρῶτα τὸν Ἱερὸ Κληρὸ, ἀνα-

γνωρίζοντας παράλληλα τὸν καθοριστικὸ ρόλο ποὺ διαδραμάτισε αὐτὸς τόσο στὴν ἔναρξη ὅσο καὶ στὴ συνέχιση καὶ ἐπέκταση τοῦ ἀγῶνα γιὰ τὴν Ἐλευθερία.

Ἔτσι, καὶ τὸ 1821 οἱ προκάτοχοί μας κληρικοὶ στάθηκαν μὲ σύνεση καὶ διάκριση στὸ ὕψος τῶν περιστάσεων, δὲν δίστασαν νὰ ἔρθουν σὲ σύγκρουση τόσο μὲ τὴν τότε κοσμικὴ ἐξουσία ὅσο καὶ μὲ τὰ ἐσωτερικὰ προβλήματα καὶ τὶς διαμάχες ποὺ τοὺς τάλανιζαν. Ἡ ἱστορία ἔχει νὰ μᾶς παρουσιάσει πλεῖστες ὅσες μορφές ἀρχιερέων, ἱερέων, διακόνων καὶ μοναχῶν ποὺ κυριολεκτικὰ μαρτύρησαν, χύνοντας τὸ αἷμα τοὺς ὡς ἔνδειξη αὐτοθυσίας «γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν Πίστη τὴν Ἀγία καὶ τῆς Πατρίδος τὴν Ἐλευθερία».

Παραδείγματα αὐτοθυσίας πάμπολλα, ὅπως αὐτὰ τοῦ Ἐπισκόπου Σαλῶνων Ἡσαΐα, τοῦ Ἀθανασίου Διάκου, τοῦ Παπαφλέσσα. Ἄς προσεγγίσουμε ὁμῶς τὸν ρόλο τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου Ε' ποὺ ὡς ἐθνάρχης τοῦ Γένους ἀναγκάστηκε νὰ συντάξει πράξη ἀφορισμοῦ κατὰ τῶν Ἐπαναστατῶν γιὰ νὰ ἀποφύγει τὴ σφαγὴ καὶ τὰ ἀντίποινα τῶν κατακτητῶν πρὸς τὸν ὑπόδουλο Ἑλληνισμό. Ὁ τρόπος σύνταξης τοῦ ἀφορισμοῦ ἦταν ἀντίθετος μὲ τὸ Κανονικὸ Δίκαιο τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὸν τρόπο ποὺ συντάχθηκε. Ἦταν μία πράξη τοῦ μαρτυρικοῦ Πατριάρχου ποὺ ἀποσκοποῦσε στὸ νὰ κατευνάσει τὴν ὀργὴν τοῦ Σουλτάνου καὶ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης. Ὁ Ποιμενάρχης αὐτὸς προσπάθησε νὰ κρατήσει τὶς ἱσορροπίες, μὲ σύνεση καὶ διάκριση καὶ μετὰ ἀπὸ πολλὴ προσευχή, ἀδιαφορώντας γιὰ τὶς «ἐντυπώσεις» καὶ παρὰ τὶς ἀντιδράσεις κάποιων, προχώρησε στὴν ἐν λόγω πράξη «ἠθικῆς αὐτοθυσίας», ὅπως χαρακτηρίστηκε ἀπὸ τοὺς ἱστορικούς.

Ἐνδειξη πολιτικῆς διορατικότητας τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου Ε' ἦταν καὶ ἡ ἀπά-

¹ Ματθ. δ', 18-23.

ντησὴ τοῦ πρὸς τὸν Μητροπολίτη Δέρκων, ὁ ὁποῖος τὸν παρότρυνε νὰ καταφύγουν στὴν Πελοπόννησο γιὰ νὰ ἠγηθοῦν τοῦ ἐκεῖ Ἐπαναστατικοῦ Ἀγώνα, μὲ τὸ πρόσχημα νὰ «συνετίσουν» τοὺς ἐπαναστάτες. Ὅμως, τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου εἶχε ἐπέλθει καὶ ἡ ἀπάντηση τοῦ μαρτυρικοῦ οἰακοστρόφου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ἦταν καθηλωτική: «Ἁγιε Δέρκων, ἡμεῖς γερόντια ἐσμέν καὶ ἐξεμετρήσαμεν τὸν βίον καὶ ἐὰν συμβῇ αὐτό, τότε θὰ δώσουμε ἀφορμὴν εἰς τὸν Σουλτάνο νὰ σφάξει ὅλους τοὺς Ἕλληνας. Ἐὰν μείνωμεν ἡμεῖς καὶ σφαγῶμεν ἡμεῖς, τότε θὰ δώκουμε καιρὸ εἰς τὴν Χριστιανοσύνη νὰ ἐπεμβῇ σωστικῶς ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων στίς μὴ ἐπαναστατημένες περιοχές», ὅπως καὶ ἔγινε. Ὁ Πατριάρχης ἀπαχονίστηκε στὴν κεντρικὴ πύλη τοῦ Πατριαρχείου γιὰ παραδειγματισμό. Ὅμως, αὐτὸς ὁ «παραδειγματισμός» δὲν ἦρθε ποτέ, ἀλλὰ ἡ μαρτυρικὴ στάση τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Ε΄ ἔγινε παράδειγμα πρὸς μίμηση, παράδειγμα συ-

νέσεως καὶ αὐτοθυσίας, ἔτσι ὥστε νὰ τοῦ ἀπονεμηθεῖ ἐπαξίως ὁ ἀμάραντος στέφανος τοῦ Ἐθνοῖερομάρτυρα.

Τέτοιους ἥρωικούς κληρικούς, ἰσαξίους μὲ τὸν Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανό, τὸν Γρηγόριο Ε΄, τὸν Ἀθανάσιο Διάκο, ἔχει ἀναδείξει καὶ ἡ μαρτυρικὴ μας Θράκη καὶ ἰδιαίτερα ἡ Μητρόπόλὴ μας. Χαρακτηριστικὴ μορφή σπουδαίου κληρικοῦ-ἀγωνιστοῦ τοῦ 1821 εἶναι μετὰ πολλῶν καὶ αὐτὴ τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Μαρωνείας Κωνσταντίου, μεγάλου Ἐθνεγέρτου καὶ φωτισμένου Ἱεράρχου, τοῦ ὁποῖου ὁ ἀνδριάντας κοσμεῖ τὸν προαύλιο χῶρο τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς πόλεώς μας, ἀπὸ τὸν Νοέμβριο τοῦ 1981.

Θεώρησα σκόπιμο νὰ ἐντυφήσουμε στὸν βίο καὶ στὴν ἐπαναστατικὴ δράση τοῦ μεγάλου Ἱεράρχου «εἰς μνημόσυνον αἰώνιον» αὐτοῦ. Ὁ Μητροπολίτης Μαρωνείας Κωνσταντῖος γεννήθηκε περὶ τὸ 1770-1780 στὰ Μαδεμοχώρια Χαλκιδικῆς καὶ πιθανὸν φοίτησε στὴν Ἀθωνιάδα Σχολὴ τοῦ Ἁγίου Ὁρους, στὸ ὁποῖο καὶ ἔλαβε τὸ Ἀγγελικὸ Σχῆμα. Ὁ δρόμος τοῦ τὸν ὀδήγησε στὴ Βασιλίδα τῶν Πόλεων, ὅπου λόγῳ τοῦ ἀκεραίου χαρακτῆρος του, τοῦ σεμνοῦ ἀλλὰ καὶ συνάμα ἐνθουσιώδους ἥους καὶ τῆς σπουδαίας μορφώσεώς του, τοῦ ἀπονεμήθηκε τὸ ὁφίκιο τοῦ Ἀρχιμανδρίτου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου. Ἐχαίρε δὲ τῆς ἰδιαίτερας ἐκτιμήσεως τοῦ τότε Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἱερεμίου Δ΄ καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Γιὰ ὅλους τοὺς παραπάνω λόγους, τοῦ ἀποδόθηκε καὶ ὁ βαρύτιμος γιὰ ἐκείνη τὴν ἐποχὴ χαρακτηρισμὸς τοῦ «Οσιολογιῶτάτου», ὅπως ἀποτυπώθηκε καὶ στὸ ὑπόμνημα ἐκλογῆς του σὲ Μητροπολίτη Μαρωνείας, ἡ ὁποία ἐπισυνέβη μετὰ τὴν παραίτηση τοῦ προκατόχου του, Νεοφύτου, τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1810. Ἐκείνη τὴν πε-

ρίοδο, ἡ Μητρόπολη Μαρωνείας ἐκτεινό-
ταν ἀπὸ τὴ λίμνη Βιστωνίδα ἕως τὸν πο-
ταμὸ Ἑβρο, περιελάμβανε δὲ περιοχὲς τῆς
νοτίου Βουλγαρίας καθὼς καὶ τὶς νήσους
Θάσο καὶ Σαμοθράκη, εἶχε ὅμως ὀλιγάριθ-
μο χριστιανικὸ πληθυσμό, ὁ ὁποῖος ἦταν
ἀναγκασμένος νὰ ἀντιμετωπίζει συνεχῶς
ληστεῖες καὶ ἐπιθέσεις ἀνταρτῶν. Ὁ Κων-
στάντιος ὑπηρέτησε τὸ ποίμνιό του μὲ συ-
νέπεια καὶ τὸ «μπόλιασε» μὲ τὰ ἰδανικά τῆς
λευτεριάς, τονώνοντας τὸ ἐθνικὸ καὶ χρι-

στιανικὸ φρόνημα τῶν πνευματικῶν του
τέκνων. Τὸ κύρος του φαίνεται καὶ ἀπὸ τὴ
συμμετοχή του στὴν Πατριαρχικὴ Σύνο-
δο τὸ 1817 γιὰ τὴν ἐκλογή νέου Μητρο-
πολίτου Χίου, τοῦ μετέπειτα ἔθνομάρτυ-
ρος Πλάτωνος Φραγκιάδου. Ὅμως, οἱ πε-
ρισσότερες μαρτυρίες γιὰ τὸν βίο καὶ τὴ
δράση του ἐπικεντρώνονται γύρω ἀπὸ τὴν
Ἐπανάσταση τοῦ 1821, στὴν ἔναρξη τῆς
ὁποίας διαδραμάτισε ἐνεργὸ καὶ καθορι-
στικὸ ρόλο.

Τὸ 1820 μυήθηκε στὴ Φιλικὴ Ἑταιρεία
καὶ περίμενε καρτερικὰ τὸν μεγάλο ξεση-
κωμὸ τοῦ Γένους, νοουθετώντας καὶ διδά-
σκοντας τὸ ποίμνιό του. Ἐτσι, ὅταν ὁ Ἀλέ-
ξανδρος Ὑψηλάντης τὸν Φεβρουάριο τοῦ
1821 κήρυξε τὴν ἔναρξη τῆς Ἐπανάστα-
σεως στὶς παραδουνάβιες περιοχὲς καὶ
συγκεκριμένα στὸ Ἰάσιο τῆς Μολδοβλα-
χίας, ἄφησε τὸν Ἀρχιερατικὸ του Θρόνο,
τὰ ὀφτίκια, τὶς τιμές καὶ τὰ ἀξιώματα καὶ
ρίχτηκε στὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν Ἐλευθερία. Ἡ
ἀρχιερατικὴ του μίτρα θὰ γινόταν στεφάνι
«μαρτυρίου», ἡ ποιμαντορικὴ του ράβδος
θὰ «κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν»
τοῦ Γένους καὶ ἡ ὑστεροφημία ποὺ θὰ
ἀποκτοῦσε μετὰ τὴν κοίμησή του θὰ ἔλα-
μπε ὅπως «ὁ λύχνος ἐπὶ τῇ λυχνίᾳ». ² Ἀπαρ-
νήθηκε τὸν ἑαυτὸ του, σήκωσε τὸν σταυρό
του καὶ ἀκολούθησε τὴ φωνὴ τῆς συνειδή-
σεώς του, ἐκκληρώνοντας καὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ
μετερίζι τὸ χρέος του ὡς Χριστιανοῦ καὶ
ὡς Ἑλλήνα. Κατευθύνθηκε πρὸς τὴ Μάκρη
–κατ’ ἄλλους πρὸς τὸ Πόρτο Λάγος– καὶ
ἀπὸ ἐκεῖ πρὸς τὴ Θάσο, μὲ πρόσχημα τὴν
ἐπίσκεψη στοὺς ἐκεῖ χριστιανούς. Ὅμως, ὁ
πραγματικὸς του στόχος ἦταν ἡ καλλιέρ-
γεια τοῦ ἐπαναστατικοῦ τους φρονήματος,
καλώντας τους νὰ ξεσηκωθοῦν κατὰ τοῦ
Ὁθωμανοῦ δυνάστη. Ἀκολούθως, μὲ συ-

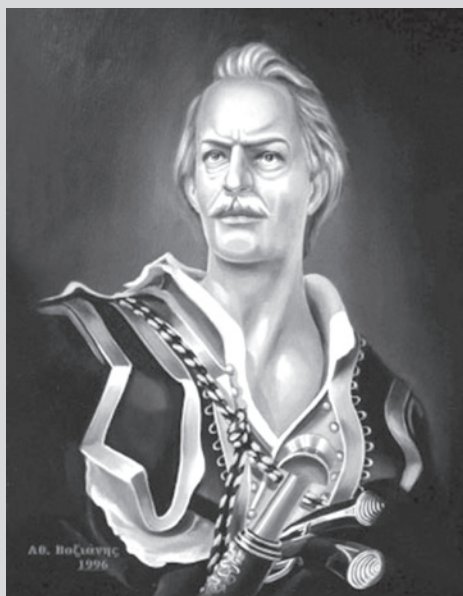

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ
ΕΘΝΕΓΕΡΤΗΣ ΤΗΣ ΡΟΔΟΠΗΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ ΑΓΩΝΑ
ΤΟΥ 1821

² Ματθ. ε', 15-16.

νοδεῖα ἀγωνιστῶν κατευθύνθηκε πρὸς τὸ Ἅγιον Ὅρος, μὲ σκοπὸ νὰ συναντήσῃ τὸν Ἑμμανουὴλ Παπά, ἐθνεγέρτη τῆς Μακεδονίας. Ὁ Ἑμμανουὴλ Παπὰς μὲ τὴ σειρά του, στὶς 23 Μαρτίου 1821, ἀποβιβάστηκε στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἑσφιγμένου ἐρχόμενος ἀπὸ τὴν Πόλη μὲ καράβι τοῦ Θρακιώτη ἀγωνιστῇ Χατζηναντῶνῃ Βισβίζη. Ἐκεῖ τὸν ὑποδέχθηκε ὁ Μητροπολίτης Κωνσταντίας μὲ συνοδεία κληρικῶν, μοναχῶν καὶ λαϊκῶν. Ὁ Κωνστάντιος διαδραμάτισε σημαντικὸ ρόλο στὶς συσκέψεις τῶν ἐπικεφαλῆς τῶν ἀγωνιστῶν καὶ τῶν ἐκπροσώπων τῶν Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἄθω καὶ μὲ τὴ δική του συνδρομή, κατέστη δυνατὴ ἡ στρατολόγησις 1.000 μοναχῶν ἀγωνιστῶν.

Περὶ τὰ μέσα Μαΐου τοῦ 1821, συνῆλθαν ἀγιορεῖτες πατέρες καὶ λαϊκοὶ στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Πρωτάτου στὶς Καρυές καὶ ἔψαλαν πανηγυρικὴ δοξολογία στὴν ὁποία χοροστάτησε, κήρυξε καὶ εὐλόγησε τὰ ὄπλα ὁ Μητροπολίτης Κωνσταντίας, ἀφοῦ προηγουμένως κατάφεραν νὰ περιορίσουν τὸν Ὁθωμανὸ Διοικητὴ στὴν Ἱερὰ Μονὴ Κουτλουμουσίου. Ὁ Ἑμμανουὴλ Παπὰς ἀναγορεύτηκε ἀρχηγὸς τῶν ἐπαναστατῶν τῆς Μακεδονίας καὶ ὁ Κωνστάντιος «θηρσκευτικὸς ταγός» τους, κατὰ τοὺς ἱστορικοὺς. Οἱ δυνάμεις τους ἐξορμοῦσαν στὴ Χαλκιδική, ἀπὸ τὴν περιοχὴ τῶν Μαδεμοχωρίων πρὸς τὸν Σταυρὸ καὶ κατέλαβαν τὰ στενὰ τῆς Ρεντίνας. Ἀντιμετώπισαν τὶς πολυάριθμες δυνάμεις τῶν Ὁθωμανῶν ἀπὸ τὴν ἀνατολή. Στὶς ἀρχὲς τοῦ Ἰουνίου 1821, οἱ ἐπαναστάτες δὲν κατάφεραν νὰ ἀντιμετωπίσουν τὰ στρατεύματα τοῦ Μπαϊράμ πασᾶ καὶ στὶς μάχες αὐτὲς ὁ Κωνστάντιος ὑπέστη βαρύντατο τραυματισμὸ ἐξαιτίας τοῦ ὁποίου ἀναγκάστηκε νὰ ἀποσυρθεῖ στὸ Ἅγιον Ὅρος. Ἀπὸ διάφορα ἱστορικὰ ἀρχεῖα μαρτυρεῖται ἡ παρουσία τοῦ ἱεράρχη στὶς Ἱερὲς Μονὲς Κουτλουμουσίου, Ἰβήρων, Ξηροποτάμου καὶ Ἑσφιγμέ-

Πορτραῖτο τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ἐπαναστατῶν τῆς Μακεδονίας Ἑμμανουὴλ Παπᾶ, φιλοτεχνημένο ἀπὸ τὸν Ἀθανάσιο Βαζάνη (1996).

νου, ἀπὸ τὴν ὁποία ὁ Ἑμμανουὴλ Παπὰς ἐπιβιβάστηκε σὲ πλοῖο μὲ κατεύθυνση τὴν Ὑδρα, ἀλλὰ ἀπεβίωσε ἐν πλῶ, τὸν Νοέμβριο τοῦ 1821.

Ἐν τῷ μεταξύ, τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1821, ἐκλέγεται νέος Μητροπολίτης Μαρωνείας, ὁ ἱερομόναχος Δανιὴλ, ἀφοῦ ὁ Κωνστάντιος εἶχε ἤδη ἐγκαταλείψει τὸν Ἀρχιερατικὸ τοῦ Θρόνο. Ὁ μέγας αὐτὸς ἱεράρχης κοιμήθηκε στὸ Ἅγιον Ὅρος, διωκόμενος γιὰ τὸν Ἀγῶνα τοῦ τὸν Νοέμβριο τοῦ 1821. Χαρακτηριστικὸ τῆς ἀνησυχίας καὶ τοῦ φόβου ποὺ προξenoῦσε στοὺς Ὁθωμανοὺς ἦταν ὅτι ἀκόμη καὶ μετὰ τὴν κοίμησή του, ὁ Ἐμποῦ Λουμποῦτ πασὰς μετέβη τὸν Δεκέμβριο τοῦ ἰδίου ἔτους στὸ Ἅγιον Ὅρος καὶ ζήτησε νὰ ἀνοίξουν τὸν

τάφο του ιεράρχη, ώστε να διαπιστώσει ιδίοις ὄμμασι ὅτι ὄντως ἐκεῖ ἦταν τὸ σκήνωμα τοῦ Κωνσταντίνου καὶ ὅτι ἡ εἰδσηση τοῦ θανάτου του δὲν ἦταν κάποιο τέχνασμα τῶν ἐπαναστατῶν. Ὑπάρχει βέβαια καὶ ἡ ἱστορικῶς ἀτεκμηρίωτη ἀποψη ὅτι διέφυγε στὴ νότια Ἑλλάδα καὶ ὅτι ἔλαβε μέρος στὴν Δ΄ Ἐθνοσυνέλευση στὸ Ἄργος τὸ 1829, ὅμως τὸ ὄνομά του δὲν μαρτυρεῖται στὰ Πρακτικά της.

Ἔτσι ἐτελειώθη ὁ συμπατριώτης Μητροπολίτης μας, ποὺ ἀπαρνήθηκε ἐγκόσμιες τιμὲς καὶ δόξες, ἀγωνιζόμενος τὸν καλὸ ἀγῶνα γιὰ χάρη τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθερίας τῶν πατρογονικῶν ἐστίων μας.

Ὑπάρχουν καὶ ἄλλα ὀνόματα ἱερωμένων ποὺ ἀγωνίστηκαν γιὰ τὴν πίστη καὶ τὴν ἐλευθερία μας, ὅμως δυστυχῶς οἱ ἱστορικὲς πηγὲς εἶναι ἐλλιπεῖς καὶ σώζονται ἐλάχιστες ἐπίσημες μαρτυρίες. Τὸ μόνο σίγουρο εἶναι ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ «ἄγνωστοι» σ' ἐμᾶς, εἶναι γνωστοὶ στὸν Παντεπόπτη Κύριό μας, ὁ ὁποῖος τοὺς ἐνέταξε στὶς ἀγκάλες τοῦ Ἀβραάμ, ἀπονέμοντάς τους τὸν ἀμαράντινο τῆς δόξης στέφανο τοῦ ἔθνo-μάρτυρος.

Μετὰ ἀπὸ ἐνδελεχὴ ἔρευνα, ἐντοπίζουμε τὸν ἱεροδιάκονο καὶ μετέπειτα Μητροπολίτη τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας, Ἰωαννίκιο, ὁ ὁποῖος γεννήθηκε στὴν Κομοτηνὴ. Κατηχήθηκε στὴ Φιλικὴ Ἐταιρεία τὸ 1819 ἀπὸ τὸν Παπαφλέσσα καὶ ἦταν ἓνας ἀπὸ τοὺς πρωτεργάτες τῆς Ἐπαναστάσεως στὴν περιοχὴ τῆς Ροδόπης καὶ τοῦ Ἑβρου. Ἐγινε γνωστὸς ὡς «Ἰωαννίκιος ὁ Φιλικός». Στὸν Μητροπολιτικὸ Θρόνο ἀνῆλθε τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1838 καὶ ἐποίμανε τὴν ἐπαρχία μας ἕως τὴν κοίμησή του τὸ 1839. Τὰ ὁσῶα του φυλάσσονται σήμερα στὸ ὀστεοφυλάκιο τῶν ἐπισκόπων στὸ κοιμητήριό τῆς πόλεώς μας.

Ἄλλοι μεγάλοι κληρικοί-ἀγωνιστὲς τοῦ 1821 ἐκ τῶν λοιπῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς εὐρύτερης Θράκης εἶναι ὁ Μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως Δωρόθεος ὁ Πρῶτος (1813-1821), ὁ ὁποῖος σπούδασε στὸ Παρίσι, μυήθηκε στὴ Φιλικὴ Ἐταιρεία καὶ ἀπαχονίστηκε στὴν Κωνσταντινούπολη, ὅπου βρισκόταν ὡς συνοδικός, στὸ πλαίσιο ἀντιποίνων τῶν Ὀθωμανῶν γιὰ τὴν ἔναρξη τῆς Ἐπαναστάσεως στὶς παραδουνάβιες ἡγεμονίες. Μαζί του βρῆκαν μαρτυρικὸ θάνατο ὁ Μητροπολίτης Δέρκων Γρηγόριος, ὁ Ἐπίσκοπος Ἀγιάλου Εὐγένιος, ὁ Μητροπολίτης Μεσημβρίας Ἰωσήφ, ὁ Ἐπίσκοπος Μυριοφύτου Νεόφυτος καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Γάνου καὶ Χώρας Γεράσιμος. Ἀκόμη, στὶς Σαράντα Ἐκκλησιᾶς ἀπαχονίστηκε μαζί μὲ τοὺς προκρίτους ὁ παπα-Κωνσταντῖνος, ἐνῶ στὴν Ἀδριανούπολη σφαγιάζονται στὶς 17 Ἀπριλίου τοῦ 1821, τὴν Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ, ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεόκλητος καὶ ὁ Σύγκελλος, Ἀρχιμανδρίτης Ἰάκωβος Ἀρζουμανίδης. Ἄλλη ἀξιόλογη μορφή, ἦταν αὐτὴ τοῦ Μητροπολίτου Σωζοπόλεως Παΐσιου, ὁ ὁποῖος τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1821 ὄρκισε 5.000 περίπου ἀγωνιστὲς στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Ζωσίμου. Αἰχμαλωτίστηκε ἀπὸ τοὺς Ὀθωμανοὺς καὶ ἀρνήθηκε νὰ ἀποκηρύξει τὴν Ἐπανάσταση, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀπαχονιστεῖ καὶ τὸ σκῆνωμά του νὰ ταφεῖ κρυφὰ στὴν τοποθεσίᾳ «Κουρνιά», γνωστὴ μὲ τὴν ὀνομασίᾳ «τάφος τοῦ Δεσπότη», ποὺ τὸ 1918 καταστράφηκε ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους. Μαζί μὲ προκρίτους, ἀπαχονίστηκε στὴν Ἀγιάλο καὶ ὁ ἱερέας Χατζηασλάνης Ἀντωνάκης Σκουλόγλου.

Τέλος, σημαντικώτατη προσωπικότητα τοῦ Ἀγῶνα ἦταν καὶ ὁ προκάτοχος τοῦ μαρτυρικοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου Ε΄, ὁ πρῶν Ὀικουμενικὸς Πατριάρχης Κύριλλος ΣΤ΄ –ὁ καὶ προστάτης τοῦ Ἱερατι-

Ὁ Ἱερομάρτυς Κύριλλος ΣΤ',
Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης (1813-1818).

κοῦ Συνδέσμου τῆς Μητροπόλεώς μας— ὁ ὁποῖος μαρτύρησε στὴν Ἀδριανούπολη στὶς 18 Ἀπριλίου 1821 δι' ἀπαχονισμού. Ἦταν ἓνας σεβάσμιος καὶ «πεπαιδευμένος πατριάρχης», κατὰ τοὺς ἱστορικούς, ποὺ κόσμησε τὸν Πατριαρχικὸ Θρόνο ἀπὸ τὸ 1813-1818 καὶ ἔκτοτε ἐφψύχαζε στὴν πατρικὴ του οἰκία. Ὅπως καὶ ὁ Γρηγόριος Ε', ἔτσι καὶ ὁ Κύριλλος ΣΤ' ἀνακηρύχθηκε Ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὑπάρχει δὲ ἀπὸ τὸ 1834 εἰδικὴ Ἀκολουθία πρὸς τιμὴν του. Τὸ δὲ σκὴνωμά του εἶναι χαριτόβρυτο καὶ ἐπιτελεῖ ποικίλα θαύματα.

Μαρτύρια ὑπέστησαν οἱ κληρικοί-ἀγωνιστὲς τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, ἄλλοι σφαγιάστηκαν, ἄλλοι ἀπαχονίστηκαν, ἄλλοι ὑπέκυψαν στὰ θανάσιμα τραύματά τους ἀπὸ τὶς μάχες· αὐτὸ ἦταν τὸ Μαρτύριο τοῦ αἵματος. Ὅμως τὸ μεγαλύ-τερο ἴσως μαρτύριο ποὺ ὑπέστησαν ἦταν

τὸ Μαρτύριο τῆς συνειδήσεως· κατάφε-ραν νὰ ἀποτινάξουν ἀπὸ πάνω τους τὸν ἐγωισμό καὶ τὴν ὑπερηφάνεια, ὁ καθένας μὲ τὸν τρόπο του, ἄλλοι ἄμεσα καὶ ἄλλοι ἔμμεσα, ὅμως μὲ τὸν ἴδιο ἔνθεο καὶ ἱερὸ ζῆλο, ὥστε μέσα τους ἐνήργησε ἡ Θεία Χάρις.

Ἔτσι καὶ ἐμεῖς, ἔχοντας ὡς πρότυπα τοὺς ἁγίους αὐτοὺς ἄνδρες κληρικούς, καλού-μαστε σήμερα σὲ καιροὺς φαινομενικῆς εἰρήνης νὰ σταθοῦμε μὲ ἀγωνιστικὸ φρό-νημα ἀλλὰ καὶ σύνεση, νὰ ἀποφασίζου-με κατόπιν προσευχῆς, συμβουλευόντας τὸ ποίμνιό μας καταλλήλως, πορευόμενοι στὴν ὁδὸ τῆς διάκρισης, ὅπως αὐτὴ φα-νερώνεται στοὺς λόγους τοῦ Πατριάρχῃ Γρηγορίου Ε' πρὸς τὸν Ἐπίσκοπο Σαλῶ-νων Ἡσαΐα: «Νὰ ἀγωνιστεῖτε, ὁ ἀγῶνας ἐγγὺς ἀλλὰ καὶ νὰ φυλάγεστε καὶ ἡ συ-μπεριφορὰ σας νὰ εἶναι ἀνάλογη τοῦ χώ-ρου στὸν ὁποῖο βρίσκεστε».

Ἑνδεικτικὴ βιβλιογραφία: Λόγοι μακα-ριστοῦ Μητροπολίτου Μαρωνείας καὶ Κομο-τηνῆς, κυροῦ Δαμασκηνοῦ καὶ Ἀντωνίου Ρωσ-σίδη στὴν τελετὴ ἀποκαλυπτηρίων τοῦ ἀνδρι-άντος τοῦ αἰοδίου Μητροπολίτου Μαρωνεί-ας Κωνσταντίνου, ἐθνεγέρτου Ροδόπης κατὰ τὸν ἱερὸ ἀγῶνα τοῦ 1821, εἰς τὸν Ἱερὸν Καθε-δρικὸν Ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, 29-11-1981· Π. Γεωργαντζῆς, Ἐπι-σκοπικὴ Ἱστορία τῶν Ἱ. Μητροπόλεων τῆς Δυ-τικῆς Θράκης, ἐπισκοπικοὶ κατάλογοι Θ' ὑπομνή-ματα ἐκλογῆς ἀρχιερέων Ἱ. Μητροπόλεων, κατὰ τὰ πρακτικὰ ἐκλογῆς ἀρχιερέων τῆς Ἱ. Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Θ' τὰ τῆς Ἱ. Συνό-δου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ξάνθη 2014· Μ. Κοῦκος, Ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Θράκης στὸν Ἀγῶνα τοῦ 1821, ἐκδ. Ἑρωδίδης 1998· Θρακικὸ Κέντρο, περιοδικὸ Θρακικά, ἔκτακτον τεῦχος ἐπὶ τῇ ἐκα-τονταετηρίδι τῆς Ἑθνικῆς Ἀνεξαρτησίας, παράρ-τημα Γ' Τόμου, Ἀθῆναι 1931· Μ. Μελίρρυτος, Περιγραφή ἱστορικῆ καὶ γεωγραφικῆ ὑπ' ἐκκλη-σιαστικὴν ἔποψιν τῆς θεοσώστου ἐπαρχίας Μα-ρωνείας, Μορφωτικὸς Ὁμιλος Κομοτηνῆς, Κο-μοτηνὴ 1980.

Οἱ ἐνέργειες τοῦ Μαρωνείας Θεοκλήτου γιὰ τὴν ἡμέρα τῆς λειτουργίας τοῦ παζαριοῦ τῆς Κομοτηνῆς

Ἰωάννης Μ. Μπακιρτζής
Ἀναπληρωτὴς Καθηγητὴς Δ.Π.Θ.

Τὴν 17^η Δεκεμβρίου 1864 ἐστάλη στὴν Κωνσταντινούπολη ἀνταπόκριση ἐκ Γιουμουρτζίνης, ποὺ δημοσιεύθηκε στὴν ὁμογενειακὴ ἐφημερίδα Ἀνατολικὸς Ἀστὴρ, διαλαμβάνοντας ἐξαιρετικὰ ἐνδιαφέρουσες πληροφορίες γιὰ τὴν ποιμαντικὴ μέριμνα τοῦ Μαρωνείας Θεοκλήτου Θεοδοσιάδη, τοῦ ὁποῦ ἡ σύντομη ἀρχιερατεία διήρκεσε μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1863-1865, ἀφοῦ προηγουμένως διετέλεσε Μέγας Ἀρχιδιάκονος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ ἐκλέχθηκε τὴν 16^η Μαρτίου 1863.

Ἡ ἀνταπόκριση ξεκινᾷ μὲ τοὺς συνήθεις ἐπαινετικούς λόγους γιὰ τὸν Ποιμενάρχη, ὅσον ἀφορᾷ, κυρίως, τὴν ἐκπαιδευτικὴ του πολιτικὴ περὶ τῶν σχολείων καὶ τῶν δασκάλων, ἀποκομίζοντας τὴν ἐπιδόκρισιν τοῦ συντάκτη τοῦ κειμένου ποὺ τὸν χαρακτηρίζει ὡς «πατέρα φιλόστοργο» καὶ «χριστομίμνητο».

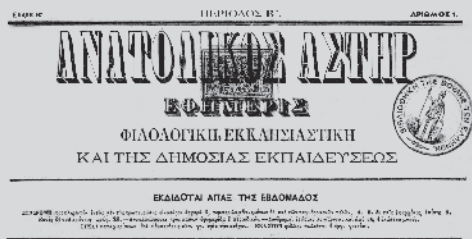
Στὸ ἴδιο πλαίσιο ἀναλύονται οἱ ἐνέργειες τοῦ Δεσπότη ἀναφορικὰ μὲ τὸ παζάρι τῆς πόλης τῆς Κομοτηνῆς, ποὺ γινόταν κάθε Κυριακὴ, παρακωλύοντας τὴ λατρεία τῶν Ρωμιῶν καὶ τῶν Ἀρμενίων. Ἦδη ἀπὸ 24ετίας, δηλαδὴ ἀπὸ τὸ 1841 ἐπὶ βασιλείας τοῦ Ἀμπντουλμετζίτ (1823-1861), ὑπῆρχε ἐκδεδομένο σουλτανικὸ διάταγμα, βάσει

τοῦ ὁποῦ ὡς ἡμέρα τοῦ παζαριοῦ εἶχε ὀρισθεῖ ἡ Πέμπτη.

Κατὰ τὴν περίοδο τῆς ἐκδόσης τῆς ἀρχικῆς ἐκείνης σουλτανικῆς ἀπόφασης, Μητροπολίτης Μαρωνείας ἦταν ὁ Ἄνθιμος (1804-1879) ποὺ ἐξελέγη τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1839, ἐνῶ τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1845 μετακινήθηκε στὴ Μητρόπολη Ἐφέσου.

Ἡ διεγκυστίνδα, μὲ δεδομένη τὴ διάρ-κεια, τὴν ἔνταση καὶ τὴν ἀδυναμία ἐπιβολῆς τῆς ἴδιας τῆς σουλτανικῆς ἐντολῆς, ἀποκαλύπτει ὀρισμένα ἐνδιαφέροντα στοιχεῖα κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς ἀνάγνωσης τῶν συμβάντων· κατ' ἀρχάς, τὴν οἰκονομικὴ σπουδαιότητα τοῦ παζαριοῦ, ποὺ τεκμαίρεται ὅτι τὰ θιγόμενα συμφέροντα ἐμπόρων καὶ παραγωγῶν ἦσαν τόσο ἰσχυρά, ὥστε ἔφθαναν στὸ σημεῖο ἀδρανοποίησης ἀποφάσεων ἐκπορευομένων ἐκ μέρους τῆς κεντρικῆς ἐξουσίας· καί, κατὰ δεύτερον, ὅτι οἱ θρησκευτικὲς κοινότητες, τὰ ἐπονομαζόμενα μιλλέτ, ἐπέλεγαν νὰ μεταθέσουν ἢ νὰ ὀρίσουν τὴν ἡμέρα λειτουργίας τοῦ παζαριοῦ, ὅταν αὐτὸ δὲν ἔθιγε τὴ λατρευτικὴ τους διαδικασίαν, ἐν ἐνὶ λόγῳ τὴν ἱερὰ τους ἡμέρα, συνάμα καὶ αὐτὴν τῆς ἀναπαύσεως.

Ἐρχόμενοι στὰ στοιχεῖα τοῦ ἰδίου τοῦ δημοσιεύματος, τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ μέτρου

Ὁ τίτλος καὶ τὰ στοιχεῖα ταυτότητας τῆς ὁμογενειακῆς ἐφημερίδας *Ἀνατολικὸς Ἀστὴρ*, ἡ ὁποία τὸ ἔτος 1864 δημοσίευσε ἄρθρο γιὰ τὶς ἐνέργειες τοῦ Δεσποτῆ Μαρωνείας Θεοκλήτου Θεοδοσιάδη, σχετικά μὲ τὴν ἀλλαγὴ τῆς ἡμέρας διεξαγωγῆς τοῦ παζαριοῦ τῆς Κομοτηνῆς.

ἐμπόδισε «ὀχλαγωγία τις ἀναφευῖσα κατὰ τὴν περίστασιν». Ἐπιμένουμε, συνεπῶς, νὰ θεωροῦμε πῶς ὑπῆρχαν ἰσχυρὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα ποὺ πίεζαν στὴν κατεύθυνση τῆς διατήρησης τῶν σταθερῶν δεδομένων τῆς λειτουργίας τῆς τοπικῆς ἀγορᾶς, προϋπόθεση εὐρυθμίας κατὰ τὴν ἀκολουθία τῆς ἐθιμικῆς ἐπανάληψης καί, ἐν τέλει, ἐπέβαλαν τὴ συνέχιση τοῦ παζαριοῦ τὴ συγκεκριμένη ἡμέρα καὶ οἱ πιέσεις αὐτὲς πού, σημειωτέον, δὲν διευκρινίζεται ἐκ μέρους τῶν μελῶν ποιᾶς ἢ ποιῶν κοινοτήτων ἀσκοῦντο, ματαίωσαν ἐν τοῖς πράγμασι τὴν ἐφαρμογὴ τῆς σουλτανικῆς ἐντολῆς.

Ἡ ἐξακολούθηση τῆς λειτουργίας τοῦ παζαριοῦ τὶς Κυριακὲς ἀνάγκασε τὸν Μητροπολίτη νὰ ἀπευθυνθεῖ στὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο τὸ ὁποῖο ἐπέδωσε Τακρίριο πρὸς τὴν Ὑψηλὴ Πύλη, ζητώντας τὴ μετάθεση τῆς ἡμέρας. Ἡ τελευταία, προκειμένου νὰ προβεῖ στὶς δέουσες ἐνέργειες, ζήτησε πληροφορίες ἀπὸ τὴν τοπικὴ ἐπαρχιακὴ ἀρχὴ τῆς Κομοτηνῆς, ἡ ὁποία συνέταξε σχετικὸ Μαζιματᾶ, δηλαδὴ ἀναφορά, ποὺ ἔφερε τὶς σφραγίδες τῶν προκρίτων τῆς Μουσουλμανικῆς, Ρωμείικης, Ἀρμενικῆς καὶ Ὑσσανιτικῆς κοινότητος. Ὁ μαζιματᾶς δὲν φαίνεται πῶς ἀπαντοῦσε στὸ αἶτημα

τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, παρά, ἀκόμη καλύτερα, πρότεινε ὡς ἡμέρα λειτουργίας τὴν Τρίτη, προσφέροντας ἀποδεκτὴ λύση καὶ ἱκανοποιώντας, τοιοῦτοτρόπως, τὸ αἶτημα τοῦ Μητροπολίτη καὶ τοῦ Πατριαρχείου γιὰ τὴν ἀκώλυτη προσέλευση τῶν Χριστιανῶν στὴ λατρεία τῆς Κυριακῆς.

Καὶ πάλι ὅμως φαίνεται πῶς ἀντέδρασαν τοπικὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα δίκως ξανὰ νὰ κατονομάζεται ἡ προέλευσή τους παρὰ προσδιορίζονται ὡς «ὀλιγάριθμοί τινες» ποὺ «... προσεπάθησαν νὰ ἐμπόδίσωσι καὶ ἤδη, ὑποκινούμενοι εἰς ἀταξίαν καὶ παρακοήν, ὡς τότε, τὸν χύδην ὄχλον». Κατὰ τὸ ἀπόσπασμα, ὑπονοεῖται πῶς οἱ παράγοντες ποὺ δὲν ἐπιθυμοῦσαν τὴ μετάθεση τῆς ἡμέρας ὑποκίνησαν ἀντιδράσεις ἐκ μέρους τοῦ ἀπλοῦ κόσμου πού, μάλιστα, χαρακτηρίζεται ἀπαξιώτικα.

Ὁ Μητροπολίτης, κρίνοντας ὡς ἀρκετὰ σοβαρὲς τὶς ἀντιδράσεις, τηλεγράφησε στὸν Γενικὸ Διοικητὴ, τὸν Βαλῆ τῆς Θεσσαλονίκης, καθὼς, ἐκείνη τὴν περίοδο ἀκόμη, ὁ καζᾶς τῆς Κομοτηνῆς ὑπαγόταν διοικητικὰ στὸ Βιλαέτι τῆς Θεσσαλονίκης. Ὁ ὑψηλόβαθμος ἐπαρχιακὸς ἀξιωματοῦχος ἀπευθύνθηκε στὸν ἄμεσο ὑφιστάμενό του, τὸν καὶ μακάμης τῆς Δράμας, γιὰ νὰ

Φωτογραφικό στιγμιότυπο από την εβδομαδιαία ζωαγορά της Κομοτηνής, εκ των σπουδαιότερων της Ελλάδας, η οποία αν και διεξαγόταν αρχικά αυτόνομα, μεταγενέστερα συνενώθηκε με το γενικό παζάρι αγροτικών προϊόντων της πόλης.

ἐπιληφθεῖ τοῦ θέματος, καὶ ἐκεῖνος ἔπεμψε ὡς ἀπεσταλμένο του τὸν Ταχὴρ Ὁμέρ μπέη, χωρὶς ἄλλη διευκρίνιση στοῦ κείμενο περὶ τοῦ ἀξιώματός του, προκειμένου νὰ ἐποπτεύσει τὴν ἐφαρμογὴ τῆς σουλτανικῆς ἐντολῆς. Ἀξιοσημείωτο εἶναι ὅτι ὁ συντάκτης τῆς ἀνταπόκρισης χαρακτηρίζει τὸν ἀπεσταλμένο ὡς «συνετὸ ἄνδρα» ποὺ ἐκπλήρωσε «εἰλικρινῶς τὰ τῆς ἀποστολῆς του, δοὺς τὰς προσποκούσας συμβουλὰς».

Ὡστόσο, μετὰ τὴν ἀναχώρηση τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου, τὰ πράγματα ἐπανῆλθαν ὡς εἶχαν πρὶν. Ἀκολούθησε ἡ παρέμβαση τοῦ διοικητῆ τῆς Κομοτηνῆς, Χατζῆ Σακὴρ ἐφέντη, ποὺ εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τὴν προσωρινὴ καταλλαγὴ (κατὰ λέξη: «οὐδεμία σπουδαιότερα ἀταξία ἔλαβε χώραν») ἀλλὰ ὄχι τὴν ὀριστικὴ λύση.

Ἀπὸ τὴ συνέχεια τοῦ δημοσιεύματος προκύπτει ὅτι ἡ προσπάθεια διατήρησης τῆς ἡμέρας τοῦ παζαριοῦ προκρινόταν ἀπὸ κάποια μέλη τῆς Μουσουλμανικῆς καὶ τῆς Ἰσραηλιτικῆς κοινότητας, ἐφόσον ἐκεῖνοι ποὺ τηροῦσαν ἀπαρέγκλιτα τὴ σουλτανικὴ ἐντολὴ ἦσαν οἱ Ρωμιοὶ καὶ οἱ Ἀρμένιοι. Τοῦ ζητήματος ἐπιλήφθηκε καὶ πάλι ὁ Βαλὴς τῆς Θεσσαλονίκης, ὁ ὁποῖος κάλεσε τοὺς ἐπὶ τὰ πιδ ἰσχυροὺς προκρίτους τῆς μουσουλμανικῆς κοινότητας στὴν ἔδρα τοῦ Βιλαετίου, προκειμένου νὰ διαβουλευθεῖ μαζί τους καὶ νὰ τοὺς πείσει γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ νέου διατάγματος τοῦ σουλτάνου Ἀμπντουλαζιζ (1861-1876). Ἡ τελικὴ ἔκβαση τῆς ὑπόθεσης δὲν ἀναφέρεται στοῦ παρὸν ἄρθρο τοῦ Ἀνατολικοῦ Ἀστέρος, οὔτε καὶ στὰ ἐπόμενα φύλλα ἐντοπίστηκε κατὰ σχετικὸ.

Ἡ ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστή

Πρωτοπρεσβύτερος
Δημήτριος Τρέσαλος

Τὸ στάδιον τῶν ἀρετῶν ἡνέωκται,
οἱ βουλόμενοι ἀθλῆσαι εἰσέλθετε,
ἀναζωσάμενοι τὸν καλὸν τῆς Νηστείας
ἀγῶνα οἱ γὰρ νομίμως ἀθλοῦντες,
δικαίως στεφανοῦνται καὶ ἀναλαβόντες
τὴν πανοπλίαν τοῦ Σταυροῦ τῷ ἐχθρῷ
ἀντιμαχησόμεθα, ὡς τείχος ἄρρηκτον
κατέχοντες τὴν Πίστιν καὶ ὡς θώρακα
τὴν προσευχὴν καὶ περικεφαλαίαν
τὴν ἐλεημοσύνην, ἀντὶ μαχαίρας τὴν
νηστείαν, ἣτις ἐκτέμνει ἀπὸ καρδίας
πᾶσαν κακίαν. Ὁ ποιῶν ταῦτα, τὸν
ἀληθινὸν κομίζεται στέφανον, παρὰ τοῦ
Παμβασιλέως Χριστοῦ,
ἐν ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

Στιχηρὸν ἰδιόμελον αἰνῶν
Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς. 7ῆχος πλ. α΄

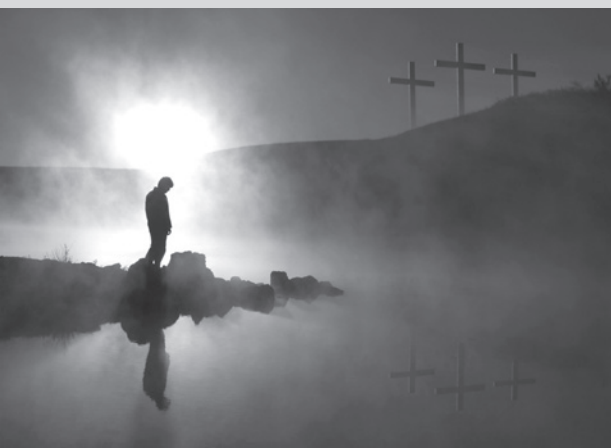
Εἶναι στάδιο καὶ γυμναστήριο καὶ
παλαίστρα. Εἶναι καὶ ἀγώνας, εἶναι
μάχη καὶ πάλη τῶν Χριστιανῶν. Πάλη
κατὰ τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.
Κατὰ τῆς αἰσθητῆς καὶ ὁρατῆς ὕλης καὶ
τῆς σάρκας, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦ ἀοράτου,
τοῦ ἀσάρκου διαβόλου, τοῦ ἐφευρέτη καὶ

ἐμπνευστῇ τῆς ἁμαρτίας καὶ τῶν πονηρῶν
του δαιμόνων. Γι' αὐτὸ εἶναι καιρὸς νηστεί-
ας, καιρὸς κατάνυξης καὶ μετανοίας. Εἶναι
πόλεμος καὶ ἀγώνας ἱερός, μάχη καὶ πάλη
σκληρὴ καὶ τρομερὴ, ἀλλὰ καὶ νίκη ἔνδοξη
καὶ λαμπρὴ. Νίκη ποὺ κάνει τοὺς δαίμονες
νὰ τρομάζουν καὶ τοὺς ἀγγέλους νὰ θαυ-
μάζουν, νίκη τὴν ὁποία εὐλογεῖ πλοῦσια ὁ
Θεὸς καὶ τὴν ἐπιβραβεύει μὲ οὐράνια ἔπα-
θλα καὶ βραβεῖα. Τέτοια εἶναι ἡ Μεγάλη
Τεσσαρακοστή.

Ἡ περίοδος ποὺ προηγεῖται τῆς Ἀγίας
καὶ Μεγάλης Ἑβδομάδος καὶ τῆς Ἀναστά-
σεως τοῦ Κυρίου μας καὶ μᾶς προετοιμάζει
γιὰ τὰ μεγάλα αὐτὰ γεγονότα ὀνομάζεται
«Σαρακοστή» καὶ ὀνομάζεται ἔτσι ἐξαιτίας
τῶν σαράντα ἡμερῶν νηστείας ποὺ περι-
λαμβάνει. Εἶναι μία κατεξοχὴν πνευματικὴ
περίοδος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους, κατὰ
τὴν ὁποία τόσο ἡ κατανυκτικὴ ὕμνογρα-
φία, ὅσο καὶ οἱ αὐξημένες λατρευτικὲς
εὐκαιρίες, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴ νηστεία,
ὑποβοηθοῦν ὅλους μας σὲ μεγαλύτερη
συγκέντρωση στὸν πρῶτιστο σκοπὸ τῆς
ζωῆς μας, ποὺ δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὴν
κατάκτηση τῆς αἰωνίου ζωῆς. Τὸ ὅλο κλί-

μα τῆς πνευματικῆς αὐτῆς περιόδου προσφέρεται γιὰ περισσότερη ἐνδοσκόπηση, λεπτομερέστερο αὐτοέλεγχο, μὲ μοναδικὴ ἐπιδίωξη τῇ βαθιᾷ μετάνοιά μας γιὰ τὰ πεπραγμένα καὶ τὶς ἐλλείψεις τοῦ βίου μας.

Τὸ πνεῦμα τῆς εἶναι πνεῦμα βαθιᾶς, ἐπίπονης καὶ ἀγωνιστικῆς ἀναζήτησης, ἔτσι ὅπως ἐκφράζεται ἀπὸ τὴν Εὐχὴ τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου σὲ κάθε σχεδὸν ἱερὴ ἀκολουθία τῆς Σαρακοστῆς. Μᾶς ζητάει

ἡ εὐχὴ νὰ ἐγκαταλείψουμε τὸ πνεῦμα τῆς ἀργίας, τῆς περιεργείας, τῆς φιλαρχίας καὶ τῆς ἀργολογίας καὶ νὰ ἐγκολπωθοῦμε τὸ πνεῦμα τῆς σωφροσύνης, τῆς ταπεινοφροσύνης, τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς ἀγάπης. Καὶ τελειώνει ἡ ωραία αὐτὴ προσευχὴ μὲ τὴν παράκληση πρὸς τὸν Θεό: «Δώρῃσαι μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα καὶ μὴ κατακρίνεις τὸν ἀδελφόν μου». Ἕνας ἀγώνας δηλαδὴ νὰ ἀφήσουμε τὴν κατάκριση, τὸν σχολιασμὸ τῶν ἄλλων, τὸ κουτσομπολιὸ καὶ νὰ κοιτάξουμε τὸν δικὸ μας ἐσωτερικὸ κόσμο, τὶς δικές μας ἀδυναμίες, τὶς δικές μας πτώσεις καὶ ἀνομίες. Εἶναι πορεία ἡ Σαρακοστή. Ὅχι μόνο μιᾶς συγκεκριμένης χρονικῆς περιόδου, ἀλλὰ καὶ μιᾶς θεραπευτικῆς προόδου. Δὲν προσβλέπει στὴν τήρηση κάποιων ἐξωτερικῶν καὶ γι'

αὐτὸ μόνο ὑποβοηθητικῶν κανόνων, ἀλλὰ οὐσιαστικότερα στὴν ἀπόκτηση ταπεινοῦ φρονήματος, αὐτογνωσίας καὶ μετανοίας.

Γι' αὐτὸ καὶ σὰν τέτοια δὲν εἶναι μελαγχολικὴ περίοδος, ἀλλὰ περίοδος ποὺ ἔχει τὸ στοιχεῖο τῆς χαρᾶς, ποὺ μᾶς φέρνει πιὸ κοντὰ στὸν Θεό, στὸν συνάνθρωπο καὶ στὸν ἴδιο μας τὸν ἄγνωστο ἑαυτό.

Ὅταν κάποιος ξεκινάει γιὰ ἓνα ταξίδι θὰ πρέπει νὰ ξέρει ποῦ πηγαίνει. Αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τὴ Μεγάλῃ Σαρακοστή. Πάνω ἀπ' ὅλα ἡ Μεγάλῃ Σαρακοστή εἶναι ἓνα πνευματικὸ ταξίδι ποὺ προορισμὸς του εἶναι τὸ Ἅγιο Πάσχα, ἡ Ἑορτὴ τῶν Ἑορτῶν. Εἶναι ἡ προετοιμασία γιὰ τὴν «πλήρωση τοῦ Πάσχα, ποὺ εἶναι ἡ πραγματικὴ Ἀποκάλυψη». Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ ἀρχίσουμε μὲ τὴν προσπάθεια νὰ καταλάβουμε αὐτὴν τὴ σχέση ποὺ ὑπάρχει ἀνάμεσα στὴ Σαρακοστή καὶ στὸ Πάσχα, γιατί αὐτὴ ἀποκαλύπτει κάτι πολὺ οὐσιαστικὸ καὶ πολὺ σημαντικὸ γιὰ τὴ χριστιανικὴ πίστη καὶ ζωὴ μας.

Ὁλόκληρη ἡ λατρεία τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὁργανωμένη γύρω ἀπὸ τὸ Πάσχα, γι' αὐτὸ καὶ ὁ λειτουργικὸς χρόνος, δηλαδὴ ἡ διαδοχὴ τῶν ἐποχῶν καὶ τῶν ἑορτῶν, γίνεται ἓνα ταξίδι, ἓνα προσκύνημα στὸ Πάσχα, ποὺ εἶναι τὸ Τέλος καὶ ποὺ ταυτόχρονα εἶναι ἡ Ἀρχή. Εἶναι τὸ τέλος ὅλων αὐτῶν ποὺ ἀποτελοῦν τὰ «παλαιά» καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς «νέας ζωῆς», μία συνεχὴς «διάβαση» ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦτο στὴ Βασιλεία ποὺ ἔχει ἀποκαλυφθεῖ ἐν Χριστῷ.

Στὴν ἀρχαία Ἐκκλησία ὁ βασικὸς σκοπὸς τῆς Σαρακοστῆς ἦταν νὰ προετοιμαστοῦν οἱ κατηχούμενοι, δηλαδὴ οἱ νέοι ὑποψήφιοι χριστιανοί, γιὰ τὸ βάπτισμα ποὺ ἐκεῖνον τὸν καιρὸ γινόταν στὴ διάρκεια τῆς ἀναστάσιμης Θείας Λειτουργίας. Ἀλλὰ ἀκόμα καὶ τώρα ποὺ ἡ Ἐκκλησία δὲν βαπτίζει πιὰ τοὺς χριστιανούς σὲ μεγάλη ἡλικία καὶ ὁ

θεσμὸς τῆς κατηκίσεως δὲν ὑπάρχει πιά, τὸ βασικὸ νόημα τῆς Σαρακοστῆς παραμένει τὸ ἴδιο. Γιατί, ἂν καὶ εἴμαστε βαπτισμένοι, ἐκεῖνο ποὺ συνεχῶς χάνουμε καὶ προσδίδουμε εἶναι ἀκριβῶς αὐτὸ ποὺ λάβαμε στὸ βάπτισμα. Ἔτσι τὸ Πάσχα γιὰ μᾶς εἶναι ἡ ἐπιστροφή, ποὺ κάθε χρόνο κάνουμε, τὸ βάπτισμά μας καὶ ἐπομένως ἡ Σαρακοστὴ εἶναι ἡ προετοιμασία μας γι' αὐτὴν τὴν ἐπιστροφή, ἡ ἀργὴ ἀλλὰ ἐπίμονη προσπάθεια νὰ πραγματοποιήσουμε τελικὰ τὴ δική μας διάβαση, τὸ Πάσχα μας, τὸ πέρασμά μας στὴ νέα ἐν Χριστῷ ζωὴ.

Ἡ Ἁγία Τεσσαρακοστὴ εἶναι μία μίμηση τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ. Μετὰ τὴ βάπτισή Του ὁ Χριστὸς πῆγε στὴν ἔρημο καὶ ἐκεῖ «νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τεσσαράκοντα ὕστερον ἐπέινασεν».¹ Ὁ Χριστὸς ἦταν τέλειος Θεὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπος καὶ μέσα του δὲν εἶχε τὴν ἁμαρτητικὴ φορὰ, ἀλλὰ χρειάζοταν νὰ μᾶς δώσει τύπο ζωῆς. Ἐπρεπε νὰ ἔχουμε μία εἰκόνα ἀσκήσεως μπροστά μας, γιὰ νὰ ἐπιτύχουμε τὸν σκοπὸ μας, ποὺ εἶναι ἡ ἔνωσή μας μὲ τὸν Θεό. Κατὰ τὴν περίοδο αὕτη δέχθηκε καὶ τοὺς πειρασμοὺς τοῦ διαβόλου καὶ κατὰ τὴ διάρκεια τῶν πειρασμῶν Του «Ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ».² Πολλὰ διδάγματα ἔχει νὰ μᾶς δώσει ἡ περίοδος τῶν πειρασμῶν τοῦ Κυρίου. Πρέπει τὴν περίοδο τῆς νηστείας νὰ συχνάζουμε στὴν Ἐκκλησία, στὶς ἀκολουθίες, καὶ ὅλοι μαζί νὰ στηρίζουμε ὁ ἓνας τὸν ἄλλο γιὰ νὰ ἐνθαρρυνόμαστε πῶς στὸν ἀγώνα μας δὲν εἴμαστε μόνοι, ἀλλὰ μαζί μας εἶναι ὅλη ἡ Ἐκκλησία. Τὸν Κύριο Τὸν ἐνθάρρυναν οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ. Καταλαβαίνουμε συνεπῶς πόση μεγάλη ὠφέλεια

παίρνουμε ἀπὸ τὴν ἁγία Τεσσαρακοστή.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος γράφει πῶς κατὰ τὴν περίοδο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ὁ ἄνθρωπος ἐμπορεύεται τὴν πνευματικὴ ἐμπορία καὶ συγκεντρώνει πολὺ πλοῦτο ἀρετῆς. Τονίζει πῶς δὲν εἶναι μεγάλο κατόρθωμα νὰ διέλθουμε τὶς ἡμέρες ἀπλῶς τῆς νηστείας, ἀλλὰ σημασία ἔχει νὰ διορθώσουμε κάτι ἀπὸ τὰ ἐλαττώματά μας καὶ νὰ πλυθοῦμε ἀπὸ τὰ ἁμαρτήματά μας, «εἰ διωρθώσαμεν τί τῶν ἡμετέρων ἐλαττωμάτων, εἰ τὰ ἁμαρτήματα ἀπενιψάμεθα».

Ἡ κατανυκτικὴ περίοδος τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς βοηθᾷ πολὺ τὶς ψυχὲς στὴ σωστὴ κατεύθυνση τῆς ζωῆς. Βοηθᾷ στὸν ἐντοπισμὸ τῶν παθῶν, τῶν ἐλλείψεων καὶ τῶν ἐλαττωμάτων μας. Φωτίζει ἐσωτερικὲς πληγὲς καὶ ἀποκαλύπτει πνευματικὰ προβλήματα ποὺ μπορεῖ ἄλλοτε νὰ εἶναι ἀπωθημένα μέσα μας καὶ ἄλλοτε ἀδιευκρίνιστα. Λειτουργεῖ διαρκῶς ὡς συνεχὲς πρόσκληση γιὰ προσωπικὴ μεταμόρφωση.

Ἐνα ταξίδι λοιπόν, ἕνα προσκύνημα! Καθὼς τὸ ἀρχίζουμε, καθὼς κάνουμε τὸ πρῶτο βῆμα στὴ χαρμολύπη τῆς Μεγάλης Σαρακοστῆς βλέπουμε –μακριά, πολὺ μακριά– τὸν προορισμό. Εἶναι ἡ χαρὰ τῆς Λαμπρῆς, εἶναι ἡ εἴσοδος στὴ δόξα τῆς Βασιλείας. Εἶναι αὐτὸ τὸ ὄραμα, ἡ πρόγευση τοῦ Πάσχα, ποὺ κάνει τὴ λύπη τῆς Μεγάλης Σαρακοστῆς χαρὰ, φῶς, καὶ τὴ δική μας προσπάθεια μία πνευματικὴ ἀνοιξη. Ἡ νύχτα μπορεῖ νὰ εἶναι σκοτεινὴ καὶ μεγάλη, ἀλλὰ σὲ ὅλο τὸ μήκος τοῦ δρόμου μία μουσικὴ καὶ ἀκτινοβόλα αὐγὴ φαίνεται νὰ λάμπει στὸν ὀρίζοντα.

Μὴ καταισχύνης ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας ἡμῶν, Φιλάνθρωπε!

¹ Ματθ. δ', 2.

² Μαρκ. α', 13.

Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις

Ἐπιμέλεια: Ἱεροδιάκονος Ἰάκωβος Μαλακούδης

Πνευματικὴ κίνηση Ἰανουάριος-Μάρτιος 2021

ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗΣ
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΜΝΗΜΗ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ὁ Σεπτὸς μας Ποιμενάρχης Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στὸν Πανηγυρικὸ Ἑσπερινό, στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Βασίλειου Παγουρίων. Τὴν κυριώνυμη ἡμέρα χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καὶ ἐν συνεχείᾳ προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας, στὸν Ἱερὸ Καθεδρικό Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας, ἐτέλεσε τὴν ἐπίσημη δοξολογία ἐπὶ τῇ ἀνατολῇ τοῦ νέου ἔτους καὶ εὐλόγησε τὴ βασιλόπιτα τῆς Ἑρᾶς Μητροπόλεως.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Ξυλαγανῆς, ὅπου καὶ ἐτέλεσε τὴν εἰς Πρεσβύτερον χειροτονία τοῦ εὐλαβεστάτου διακόνου π. Ἀλεξάνδρου Ἀλεξανδρίδη.

ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ

Ἡ Δεσποτικὴ Ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων ἐορτάστηκε μὲ τὴ δέουσα λαμπρότητα καὶ μὲ τὸν κατάλληλο ἐκκλησιαστικὸ παλμό. Ὁ Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καὶ ἐν συνεχείᾳ προεξῆρχε

τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας καὶ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ στὸν Ἱερὸ Καθεδρικό Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου. Τὴν παραμονὴ τῶν Θεοφανείων ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Γεωργίου Κομοτηνῆς καὶ ἐτέλεσε τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἀγιασμοῦ τῆς παραμονῆς τῶν Θεοφανείων.

Η ΣΥΝΑΞΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων ἱερούργησε στὸν Πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Τιμίου Προδρόμου Πελαγίας.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Γεωργίου Κρωβύλης.

ΕΟΡΤΗ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΙ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ

Ὁ Σεπτὸς μας Ποιμενάρχης κ. Παντελεήμων ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Ἀθανασίου Σάλπης.

ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΚΑΙ ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων χοροστάτησε κατὰ τὴν Πανηγυρική Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Ἀθανασίου Κοσμίου. Τὸ πρῶτὴ τῆς κυριώνυμης, ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Ἀθανασίου Αἰγείρου.

ΕΟΡΤΗ ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἐτέλεσε τὴν ἀρχαιοπρεπὴ Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ Κομοτηνῆς.

ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καὶ ἐν συνεχείᾳ προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας στὸν

Ἱερὸ Καθεδρικό Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ἐτέλεσε ἐπιμνημόσυνη δέσπη ὑπὲρ τῶν ψυχῶν πάντων τῶν εὐεργετῶν τῆς Παιδείας τοῦ Γένους μας.

ΕΟΡΤΗ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΤΡΥΦΩΝΟΣ

Ὁ Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖο Λόγο στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Τρύφωνος Ἐβρένου. Τὸ πρῶτὴ τῆς κυριώνυμης ἡμέρας ἱερούργησε στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Τρύφωνος Κομοτηνῆς.

ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Κατὰ τὴ Δεσποτικὴ Ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου

καὶ ἐν συνεχείᾳ προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Ἱερὸ Καθεδρικό Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, ὅπου καὶ ἐτέλεσε τὴν εἰς διάκονον χειροτονία τοῦ εὐλαβεστάτου Κωνσταντίνου Νούσια. Ἐν συνεχείᾳ ἀπένειμε τὸ ὀφθίκιο τοῦ Οἰκονόμου στὸν κατὰ σάρκα ἀδελφὸ του Πρεσβύτερο Μιχαὴλ Νούσια.

ΕΟΡΤΗ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΟΥ

Ὁ Σεπτὸς μας Ποιμενάρχης κ. Παντελεήμων χοροστάτησε κατὰ τὴν Πανηγυρικὴ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τὸ πρῶτὴ τῆς κυριώνυμης ἡμέρας ἱερούργησε στὸν περικαλλὴ πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου Νέου Σιδηροχωρίου.

ΕΟΡΤΗ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

Κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ χοροστάτησε ὁ Ποιμενάρχης μας κ. Παντελεήμων στὸ πανηγυρίζον Ἱερὸ Παρεκκλήσιο Ἀγίου Χαραλάμπους τὸ ὁποῖο βρίσκεται στὸ Ἱερὸ Βῆμα τοῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς.

Τὸ πρῶτὶ μετέβη στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Χαραλάμπους Μαρωνείας, ὅπου καὶ ἱερούργησε.

Α΄ ΚΑΙ Β΄ ΕΥΡΕΣΙΣ ΤΙΜΙΑΣ ΚΕΦΑΛΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων ἱερούργησε στὴν Ἱερὰ Μονὴ Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Πανδρόσου.

Α΄ ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟ

Ὁ Σεπτὸς μας Ποιμενάρχης κ. Παντελεήμων χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ στὴν Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Φανερωμένης Βαθυρρύακος. Τὸ πρῶτὶ ἱερούργησε στὸν Κοιμητηριακὸ Ναὸ Ζωοδόχου Πηγῆς Κομοτηνῆς, ὅπου καὶ ἐτέλεσε ἐπιμνημόσυνη δέσπη ὑπὲρ ἀναπαύσεως πάντων τῶν κοιμηθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ἐν τοῖς κοιμητήριοις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς. Ἀμέσως, μετέβη στὸ Ἀστυνομικὸ Μέγαρο Κομοτηνῆς καὶ προέστη τῆς ἐπιμνημοσύνου δεήσεως ὑπὲρ ἀναπαύσεως πάντων τῶν πεσόντων ἀστυνομικῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεση τοῦ καθήκοντος. Ἀκολούθως, προέστη τῆς ἐπιμνημοσύνου δεήσεως ὑπὲρ ἀναπαύσεως πάντων τῶν

ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος ἀγωνισμένων καὶ ἥρωικῶς πεσόντων κατὰ τοὺς ἀγῶνας τοῦ Ἑθνους. Ἡ ἐπιμνημόσυνη δέσπη ἔλαβε μέρος στὸ Στρατιωτικὸ Κοιμητήριο Κομοτηνῆς.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Γεωργίου Κομοτηνῆς.

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΣΥΓΧΩΡΗΣΕΩΣ

Ὁ Σεπτὸς μας Ποιμενάρχης, Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Κατανυκτικοῦ Ἑσπερινοῦ, γνωστοῦ καὶ ὡς Ἑσπερινοῦ τῆς Συγχωρήσεως, στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς. Πρὶν ἀπὸ τὸ τέλος, ὁ Σεβασμιώτατος ὁμίλησε πρὸς τὸ παρευρισκόμενο ἐκκλησίασμα καὶ τόνισε τὴ μεγίστη σημασία πού ἔχει αὐτὴ ἡ περίοδος, τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, στὴν πνευματικὴ ἄνοδο τοῦ κάθε χριστιανοῦ ὥστε νὰ καρπωθοῦν τὰ πνευματικὰ ἐφόδια πού εἶναι ἀπαραίτητα. Μέσα ἀπὸ τὰ δάκρυα τῆς μετανοίας, τὴν προσευχὴ, τὴν ἐγκράτεια καὶ τὴ νηστεία, ὁ κάθε χριστιανὸς κατανοεῖ καὶ ἀντιλαμβάνεται τὴν πτωτικὴ

κατάσταση στην οποία βρίσκεται. Αυτή η περίοδος είναι μία ευκαιρία να ανασυντάξουμε τις πνευματικές μας δυνάμεις, να όπλιστούμε και να θωρακιστούμε με έπιμονή και ύπομονή, ώστε να έτοιμαστούμε να έορτάσουμε με κάθε ψυχικό σθένος και με κάθε συναίσθημα χαρᾶς που θα κατακλύσει την ψυχή μας τη Λαμπροφόρο Άνάσταση του Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων τέλεσε τὴν Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερό Καθεδρικό Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς.

Α΄ ΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τῆς Α΄ Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν πρὸς τὴν Υπεραγία Θεοτόκο στὴν Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Φανερωμένης Βαθυρρύακος. Ἀμέσως μετὰ, μετέβη πρὸς τὸν Ἱερό Καθεδρικό Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς.

ΤΟ ΔΙΑ ΚΟΛΛΥΒΩΝ ΘΑΥΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΤΗΡΩΝΟΣ

Ὁ Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων ἱερούργησε στὸν Κοιμητηριακὸ Ναὸ Ζωοδόχου Πηγῆς Κομοτηνῆς καὶ ἐτέλεσε τὸ μνημόσυνο πάντων τῶν διατελεσάντων Δημάρχων τῆς πόλεως ἡμῶν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Τὸ πρωὶ τῆς Α΄ Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἀναστάσιμου

Ὁρθρου καὶ προέστη τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας, προέστη τῆς Ἱερᾶς Λιτανείας τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων καὶ ἐτέλεσε τὸ μνημόσυνο τῶν προκατόχων Ἀρχιερέων, οἱ ὁποῖοι ἐποίμαναν θεαρέστως τὴν ἀκριτικὴ αὐτὴ Μητρόπολη.

Α΄ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς, ὁ Σεπτὸς μας Ποιμενάρχης χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Α΄ Κατανυκτικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς. Κύριος ὁμιλητὴς ὀρίστηκε ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου, ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Πορφύριος Σοφός.

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Τὴν 25^η Μαρτίου, ἡμέρα διπλοῦ ἑορτασμοῦ, τῆς Ἑθνικῆς Ἐπαναστάσεως ἀλλὰ καὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ὁ Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων ἱερούργησε στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας,

ἐτέλεσε τὴν ἐπίσημη Δοξολογία καὶ ἀμέσως μετέβη στὸν αὐλίο χωρὸς τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ ὅπου καὶ ὑψώνεται ὁ ἀνδριάντας τοῦ Ἑθνεγέρτου Μητροπολίτου Μαρωνείας Κωνσταντίου καὶ ἐτέλεσε ἐπιμνημόσυνη δέσπη ὑπὲρ πάντων τῶν εὐκλεῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἡρωικῶς πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν κατὰ τὴν Ἑθνικὴ ἡμῶν Παλιγγενεσία.

Β΄ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τῆς Β΄ Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν πρὸς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο στὴν Ἱερὰ Μονὴ Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Πανδρόσου. Ἀμέσως μετὰ, μετέβη στὸν Ἱερὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Μαρωνείας.

Β΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων, ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Σαπῶν, ὅπου καὶ ἐτέλεσε τὸ τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο τοῦ μακαριστοῦ Ἱερέως Βασιλείου Κιρκινέζη.

Β΄ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς, ὁ Σεπτὸς μας Ποιμενάρχης χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Β΄ Κατανυκτικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς. Κύριος ὁμιλητὴς ὀρίστηκε ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου, ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Χρῦσανθος Θεοδωρίδης.

ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Την Τετάρτη
Κ.Κ. Κορυνητής
Αριθμός Άδρας

ΚΩΔΙΚΟΣ 280005